

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 29C/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218201665
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Králik
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1218201665.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Petrom Králikom v právnej veci žalobcu: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - T., zastúpený Petrom Šumšalom, advokátom, Krasovského 15, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody vo výške 82.250 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 1.568,33 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.568,33 € od 19.01.2017 do zaplatenia a titulom nemajetkovej ujmy sumu 8.000 €, všetko do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má v časti o náhradu škody nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,82 %.

IV. Žalobca má v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,64 % z prisúdenej sumy 8.000 €.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.02.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť mu spôsobenú škodu vo výške 82.250 Eur a trovy konania. V žalobe uviedol, že uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície OR PZ v Bratislave II, odboru justičnej polície, oddelenia majetkovej kriminality zo dňa 15.04.2010 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie z trestného činu - zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaného spolupáchatelstvom. Dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod. bol žalobca na verejnom priestranstve pred obytným domom, v ktorom býva, v sprievode svojej partnerky a maloletého syna, za prítomnosti viacerých susedov a svedkov zadržaný príslušníkmi PZ, údajne z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Bola mu vykonaná osobná prehliadka a následne bol odvedený do cely predbežného zaistenia, odkiaľ ho po niekoľkých hodinách s ústnym súhlasom prokurátora prepustili na slobodu. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej opakovane uviedol, že s vecou nemá nič spoločné, uviedol rozhodujúce skutočnosti, kde sa nachádzal v čase spáchania skutku, spolupracoval s vyšetrovateľom pri objasňovaní skutku, dobrovoľne poskytol vzorky svojej DNA, pachovú stopu, odtlačky prstov. Aj napriek tomu bola jeho sťažnosť uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zamietnutá ako nedôvodná. Okresný prokurátor na základe spisového materiálu podal na žalobcu obžalobu. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 3T/119/2014-378 zo dňa 19.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.05.2016 bol žalobca spod obžaloby oslobodený v celom rozsahu. V súvislosti so začatím a trvaním trestného stíhania si žalobca zvolil advokáta Q.. W.. J. W., W., V.. Vyúčtovanie právnych služieb bolo zo strany obhajcu vykonané faktúrou č. XXXXXXXXX zo dňa 20.07.2016. Fakturovaná suma tak predstavuje škodu, ktorá vznikla

žalobcovi. Okrem toho žalobca utrpel v súvislosti so vznesením obvinenia a vedením trestného stíhania aj inú, nemajetkovú ujmu, nakoľko po jeho zadržaní v sprievode svojej partnerky a ich maloletého syna, táto po zistení čoho sa mal žalobca dopustiť prestala mať v jeho osobu dôveru, čo viedlo k následnému a postupnému rozpadu ich spoločného vzťahu. Okrem toho matka prestala umožňovať žalobcovi návštevy ich spoločného syna, nakoľko ho považovala, rovnako ako celé okolie, za kriminálnika. Celé jeho okolie sa od neho odvrátili. Žalobca po tom, ako bol zadržaný a ako mu bolo vznesené obvinenie z trestného činu, ktorý nespáchal, nevedel nájsť psychickú rovnováhu a pohodu, čo viedlo k strate jeho zamestnania. Počas prebiehajúceho trestného konania sa iba s ťažkosťami vedel zamestnať, pričom vždy to bolo iba na krátku dobu. Táto situácia a psychická napätie vyústilo do rozpadu vzťahu s partnerkou, matkou ich spoločného dieťaťa, ako aj k tomu, že bol vlastnou matkou požiadaný o opustenie jej domácnosti, v ktorej mal trvalý pobyt. Žalobca tak nemal inú možnosť, ako zriadiť si trvalý pobyt na V. Ú. A. - T., tak ako majú bezdomovci. Viac ako 6 mesiacov sa nachádzal na ulici ako bezdomovec, schudol viac ako 25 kilogramov a stala sa z neho spoločenská troska, a to bez vlastného zavinenia, iba z dôvodu nezvládnutia psychického tlaku z prebiehajúceho trestného konania, ktoré od samého začiatku považoval za nedôvodné a nezákonné. V dňoch XX.XX.XXXX až XX.XX.XXXX bol dokonca liečený na psychiatrickom oddelení z dôvodu úplnej bezmocnosti. Počas celého obdobia prebiehajúceho trestného konania nepracoval spolu 35 a pol mesiaca. Partnerka s maloletým synom sa k nemu vrátila až po vydaní oslobodzujúceho rozsudku, avšak tých 6 rokov, ktoré stratil a počas ktorých mal iba minimálny kontakt s ňou a aj so svojim synom, mu už nik nevráti. Má za to, že za všetky tieto nepriaznivé životné situácie môže jednoznačne prebiehajúce trestné konanie, a preto si uplatňuje aj nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 80.250 Eur. V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uznesenie o vznesení obvinenia, ako aj vznesenú obžalobu považuje žalobca za nesprávne, nedôvodné a nezákonné, trestné stíhanie proti nemu nemalo byť vôbec vedené, bolo umelo vykonštruované a žalobca krivo obvinený. Skutku, ktorý bol uvedený v uznesení o vznesení obvinenia a v žalobe, sa nedopustil, preto bol spod obžaloby oslobodený. Žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania vo výške 2.000 Eur, ktorá predstavuje trovy obhajoby a vo výške nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch vo výške 80.250 Eur. Žalobca si uplatnil svoj nárok podaním zo dňa 06.11.2016 - Návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalovaný však listom zo dňa 02.01.2017 zodpovednosť odmietol a k úhrade škody nepristúpil. Žalobca tiež uvádza, že právny zástupca dňa 19.01.2017 prevzal list, ktorým mu žalovaný oznámil, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, a preto si od tohto dátumu uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne.

2. Dňa 09.04.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom uviedol, že aj keď je zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím objektívna, nepreukazuje sa zavinenie a nie je možné sa jej zbaviť, pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. musia byť kumulatívne splnené podmienky, a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody, resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Žalovaný namieta, že v tejto veci nie je preukázaná ani jedna z vyššie uvedených podmienok. Uvádza, že podľa ustálenej judikatúry, ak dôjde k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, za nezákonné rozhodnutie sa považuje uznesenie o vznesení obvinenia. Za nezákonné však nie je možné automaticky považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného, poukazujúc analogicky na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013. Konštrukcia, ktorú uvádza žalobca v žalobe, že uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 15.04.2010 a podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava II, sú nezákonnými rozhodnutiami, pretože bol spod obžaloby oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Pre vznesenie obvinenia je postačujúci záver, že trestný čin spáchala určitá osoba a toto bolo v danej veci splnené. V trestnej veci žalobcu bolo trestné stíhanie začaté vykonaním neodkladných a neopakovateľných úkonov na mieste činu a obvinenie mu bolo vznesené o.i. aj na základe výpovede T. T., ktorý bol so žalobcom stíhaný ako spoluobvinený. Nakoľko počas celého prípravného konania boli produkované dve skupiny dôkazov a v prípravnom konaní bolo nebolo nepochybné, že žalobca skutok nespáchal, nebolo možné postupovať inak, než zamietnuť sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia ako nedôvodnú a podať obžalobu. Postup vyšetrovateľa a prokuratúry v prípravnom konaní bol štandardný a v medziach zákona. Okresný súd Bratislava II obžalobu na žalobu prijal a rozsudkom č. k. 3T/119/2014 zo dňa 30.06.2015 ho uznal vinným a uložil mu trest. Predmetný rozsudok bol na odvolanie žalobcu zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4To/2/2016 zo dňa 28.01.2016 a Okresný súd Bratislava II následne žalobcu spod obžaloby

oslobodil podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku rozsudkom č. k. 3T/119/2014 zo dňa 19.05.2016. Dôvodom jeho oslobodenia bolo, že nebolo preukázané, že žalobca skutok spáchal, pričom ani súd pri predbežnom prejednaní obžaloby nezastavil trestné stíhanie žalobcu z tohto dôvodu. Napriek tomu, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený, nie je možné tvrdiť, že by jeho trestné stíhanie nebolo legitímne. Zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje pojem "nezákonné rozhodnutie", t.j. zákon explicitne neurčuje, čo sa považuje za nezákonné rozhodnutie štátu pri výkone verejnej moci. Podľa názoru žalovaného, zistenie nezákonnosti je vecou konkrétneho posúdenia okolností každého prípadu. Žalobca v žalobe nepreukázal, že by v trestnom konaní, ktoré bolo proti nemu vedené, postupoval niektorý z orgánov činných v trestnom konaní v rozpore so základnými zásadami trestného konania. Podľa názoru žalovaného uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 15.04.2010 nie je nezákonným rozhodnutím a štát zodpovedá za škodu spôsobenú len konkrétnym titulom podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., a nie za výsledok konania. Nakoľko v tejto veci absentuje právny titul - právny základ žaloby (nezákonné rozhodnutie), žalovaný považuje žalobcom uplatňované nároky za nedôvodné.

Žalovaný ďalej uvádza, že nie je preukázaný ani vznik škody, faktúra č. XXXXXXXXX zo dňa 20.07.2016, vystavená Q.. W.. J. W., W., V. na uvedenú sumu vznik škody nepreukazuje a súčasne sa z nej nedá určiť, za aké konkrétne právne služby si obhajca sumu 2.000 Eur účtoval.

K žalobcom uplatnenej nemajetkovej ujme, žalovaný uvádza, že ani táto nie je preukázaná. Zo žaloby nie je zistiteľné, akým spôsobom a na základe čoho žalobca dospel k záveru, že mu vznikla nemajetková ujma práve v sume 80.250 Eur. V žalobe nie je uvedené, kde žalobca pracoval a kedy bol jeho pracovný pomer skončený, súvis skončenia pracovného pomeru s trestným stíhaním. Nie je preukázané, že by prechodné ukončenie vzťahu medzi žalobcom a jeho partnerkou, odchod žalobcu zo spoločnej domácnosti s jeho matkou, život žalobcu na ulici a hospitalizácia na psychiatrii mali priamu príčinnú súvislosť s trestným stíhaním žalobcu. Aj tvrdenie žalobcu, že celé jeho okolie sa na neho pozeralo ako na kriminálnika a odvrátilo sa od neho je iba všeobecné.

V časti uplatňovania príslušenstva, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.01.2017 aj zo sumy 80.250 Eur - uplatňovanej nemajetkovej ujmy, žalovaný namieta, že povinnosť zaplatiť nemajetkovú ujmu v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia a až uplynutím doby plnenia určenej súdom, poukazujúc pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/185/2011.

Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje žalobu zamietnuť. Pre prípad, že by súd žalobe v niektorej časti vyhovel, navrhol, aby súd určil na plnenie 30-dňovú lehotu.

3. Dňa 11.06.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, v ktorom sa žalobca pridriava svojich tvrdení obsiahnutých v žalobe. Ohľadom svojho nároku poukazuje na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. K predloženej faktúre za právne služby uvádza, že z nej jednoznačne vyplýva, že žalobca musel advokátovi zaplatiť sumu 1.650 Eur, čo je označené ako preddavok z celkovej sumy 2.000 Eur a predmetnou faktúrou bol povinný už iba sumy 350 Eur. Suma, ktorú si žalobca uplatňuje titulom nemajetkovej ujmy je výsledkom jeho duševného a psychického stavu, vnútorných pocitov, ale nikdy v skutočnosti nemôže nahradiť stav pred vznesením obvinenia, pred nedôvodným obmedzením jeho osoby, pred nevyhnutnou potrebou vyvíňovať svoju osobu spod neoprávneného obvinenia orgánmi činnými v trestnom konaní. Žalobca musel šesť rokov presvedčať orgány činné v trestnom konaní o svojej nevine, rovnako ako svoje okolie.

4. Na pojednávaní dňa 10.10.2018 sa právny zástupca žalobcu v plnom rozsahu pridriaval podanej žaloby ako aj vyjadrenia ako reakcie na vyjadrenie žalovaného. Žalovaný mal za to, že žaloba nie je dôvodná. Čo sa týka nároku na náhradu škody vyplývajúcej z trov trestného konania uviedol, že súd môže žalobcovi priznať trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní do výšky najviac ako by bolo možné priznať podľa príslušnej vyhlášky v rámci trestného konania. Žalobca uviedol, že celá vec sa začala v roku 2010 a mala pre neho ako bežného človeka dopad taký, že v tom čase to malo pre neho nepredstaviteľné hranice. Pokiaľ to človek nezažije na vlastnej koži, ťažko pochopiť to čo sa udialo jenu a celej jeho rodine. Chodil normálne do práce a zrazu prišla rana, ako keby ho niekto chcel položiť na zem. Chcel by vrátiť ten čas, aby sa to nestalo. Ťažko sa obhajuje niečo čo niekto neurobil, dokazovať nevinu za niečo čo neurobil, bolo to náročné fyzicky aj psychicky. Všetko poskytol vyšetrovateľom, aby spravodlivo vyšetrili prípad. Na základe ničoho ho obvinili. Ráno išiel s malým a zobrala ho polícia. Bol bezúhonný občan, normálne pracoval. Je človek, ktorý má svoj názor, má svoje ciele a snažil sa počas celého toho obdobia obhajovať. Počas celej doby sa musel obhajovať ako nevinný človek v niečom čom neurobil. Mal pocit, že je v bezvýchodiskovej situácii. Bol zúfalý, skončil v liečebni na psychiatrii. Počas 5-6 rokov schudol 25 kg. Počas celej tej doby, sa pretíkal, pracoval, potom zase nepracoval. Všetci sa mu otočili chrbtom. Pol roka žil na ulici, skončil ako bezdomovec, spával v aute, zostal na všetko sám.

Nevedel dať malému synovi žiadne zázemie. Partnerka odišla k svojej mame na dedinu. Jeho mama ho zbavila trvalého pobytu. Nikto mu neveril. Zo 6 rokov bol 3 roky zamestnaný a 3 roky nezamestnaný. Nevie sa z toho dostať. Pre neho je najväčší cieľ byť so svojou rodinou. Nechce peniaze, chce vrátiť čas tých 6 rokov. Naposledy mal prácu v polovici roku 2017, teraz len brigáduje. To čo stratil a o čo prišiel sa nedá vyčíslieť peniazmi. Peniaze mu však pomôžu, aj jeho rodine, tak aby mohli žiť ako predtým. Jeho dieťa má 10 rokov, za syna by dal život. Peniaze chce preňho, aby vedel zabezpečiť jemu budúcnosť. Uviedol, že stále je bezdomovec, nemá adresu, nemá byt, nemá nič. Na otázku zástupcu žalovaného prečo mu matka a partnerka neverili uviedol, že nemal kde byť s malým, nemal mu čo ponúknuť, tak sa mu aj najbližší otočili chrbtom. Keby mu aj partnerka syna, nemal by s ním kam ísť. Družka potrebovala istotu pre dieťa, možno preto. Začali hľadať k sebe cestu. Nevedel im vtedy pomôcť. Kolega sa ho pýtal či je bezdomovec, s nikým sa ne bavil o tom čo sa mu deje. To všetko pomaly psychicky aj fyzicky pokladá človeka. V danom čase nevedel pomáhať ani svojej matke. Cítil sa ako príživník, ktorého musí živiť matka, dospelého človeka musí živiť matka a nakoniec mu zrušila trvalý pobyt. Šesť rokov nespával, bdel ako pes.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a vyjadreniami sporových strán, listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, vyluchom svedkyne B. A., spisom Okresného súdu Bratislava II.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav: Zo spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/119/2014 vyplýva, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. Y.-XXX/X-Y.-A.-XXXX zo dňa 12.04.2010 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. Y.-XXX/X-Y.-A.-XXXX zo dňa 15.04.2010 bolo žalobcovi a T. T. vznesené obvinenie pre uvedený trestný čin. Proti tomuto uzneseniu žalobca podal dňa 19.04.2010 sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II č. k. 1Pv 288/10-11 zo dňa 26.05.2010 zamietnutá ako nedôvodná. Zo zápisnice o zadržaní obvineného zo dňa XX.XX.XXXX je zrejmé, že žalobca bol dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX hod. zadržaný, o XX:XX hod. bol s ústnym súhlasom prokurátora prepustený na slobodu. Spoluobvinený T. T. dňa XX.XX.XXXX zomrel, trestné stíhanie bolo voči nemu uznesením Okresnej prokuratúry č. k. 1Pv/284/10-21 zo dňa 12.10.2011 zastavené. Po ďalších procesných úkonoch bola dňa 07.08.2014 na Okresnom súde Bratislava II podaná obžaloba č. k. 1 Pv 284/10/1102-47 zo dňa 05.08.2014. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 3T/119/2014-340 zo dňa 30.06.2015 bol žalobca uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti tomu to rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 4To/2/2016 zo dňa 28.01.2016 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 3T/119/2014-378 zo dňa 19.05.2016 bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.05.2016.

Z faktúry č. XXXXXXXXX, ktorú vystavil Q.. W.. J. W., W., V., advokát dňa 20.07.2017 na sumu 2.000 Eur, je zrejmé, že žalobcovi fakturoval odmenu advokáta za poskytnuté právne služby vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 3T/119/2014. Je tiež zrejmé, že bol uhradený preddavok vo výške 1.650 Eur, k úhrade zostáva 350 Eur.

Žalobca listom zo dňa 06.11.2016 adresovaným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky túto požiadal o prejednanie náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, uznesením o vznesení obvinenia v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z., na čo mu Generálna prokuratúra listom zo dňa 02.01.2017 oznámila, že jeho žiadosť bola odložená ako nedôvodná.

Z prehlásenia B. A. zo dňa 04.06.2018 vyplýva, že so žalobcom má spoločné dieťa. Ako partneri spolu fungovali do momentu, keď bol v jej prítomnosti a prítomnosti ich maloletého syna dňa XX.XX.XXXX zadržaný políciou. Trestné konanie malo negatívny vplyv na psychickú stránku žalobcu, čo spôsobilo rozpad ich vzťahu. Po preukázaní jeho nevinu sa pokúsili o obnovu partnerského vzťahu, čo je však zložitá.

Z prepúšťacej správy Psychiatrickej kliniky LF UK a UNB je zrejmé, že žalobca bol prijatý dňa XX.XX.XXXX a prepustený dňa XX.XX.XXXX.

Z rozpisu úkonov právnej pomoci vyplýva, že v období od 07.10.2014 do 19.05.2016 obhajca vykonal 12 úkonov právnej pomoci v celkovej sume 1.181,57 Eur, ktoré vyplývajú priamo z trestného spisu. Okrem toho došlo ešte k piatim poradám s klientom, čo predstavuje 386,76 Eur, spolu teda 1.568,33 Eur.

V konaní vypočutá svedkyňa B. A. vo svojej výpovedi uviedla, že v tejto veci bola vypočutá v trestnom konaní. Pre ňu to bol nepríjemný zážitok. V tom čase kedy mal žalobca spáchať trestný čin boli spolu. So žalobcom sú partneri od 17 rokov, momentálne spolu nežijú. V čase kedy sa udiala tá situácia, bola na materskej, chodievali k žalobcovi, aby boli spolu, nakoľko on býval s matkou. Psychika je tam určite

uňho narušená z toho čo sa udialo. Vnímam to z pozície svedka a je to pre ňu ťažké. Žalobca je veľmi náladový, jej dôveru má, je otcom jej dieťaťa. Snažia sa tie veci riešiť, má to fakt ťažké, nemá stabilnú prácu a je tam problém aj s jeho psychikou. S políciou bol žalobca konfrontovaný iba v tejto veci, išli s malým za ním na víkend, 2 vyšetrovatelia čakali pred domom jeho matky s fotografiou a predvolaním, že je predvolaný ako svedok. Nemala vedomosť o tom, že by sa žalobca skrýval pred políciou, trvalý pobyt mal nahlásený u svojej matky, polícia si ho tam vedela vyhľadať aj ho tam zastihnúť. Nemala vedomosť o tom, že by mal žalobca niekedy nejaké problémy so zákonom, nikdy by s nejakým kriminálnikom nechcela nič mať a ani by mu to netolerovala. Ohľadom vplyvu trestného konania voči žalobcovi uviedla, že jeho najbližšia rodina, jeho mama vedľa neho nestojí ani jeho brat, všetci sa mu otočili chrbtom. Jeho mama vypovedala na polícii a nebola ochotná prísť na toto pojednávanie, aby dokázala to, že má pravdu. Vedľa neho stojí teraz len svedkyňa, je to otec jej dieťaťa, nemyslí si že by bol schopný ísť mimo zákon, má jej 100% dôveru. Žalobca sa veľmi zmenil, je stresový, náladový. Chápe to lebo chodil na súde a dokazoval svoju nevinu. Ťažko zaspával, znášal to dosť negatívne. Uviedla, že keď mal malý 9 mesiacov a žili v spoločnej domácnosti, dohodli sa, že sa vráti k mame, nakoľko bolo ťažké znášať výdavky na malého a domácnosť. Dôvodom odlúčenia v tom čase, ešte predtým ako bol obvinený, to bola len finančná stránka. Po tej udalosti už bola dôvodom aj tá záležitosť, hádali sa za každú maličkosť. Hlavne tam bol problém v tom, že psychika žalobcu bola narušená. Ohľadom podrobností odvrátenia sa najbližšej rodiny od žalobcu uviedla, že nemôže hovoriť za jeho mamu a brata. Ona v ňom má absolútnu dôveru, vie že sa synovi venuje. Nevedela by s ním žiť keby sa dopustil trestného činu. Dôveruje mu vo veciach a myslí si, že by sa nikdy v živote takého niečoho nedopustil, nemá v tom pochybnosti.

7. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

8. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

9. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

10. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

11. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

13. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z

titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

14. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

16. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

17. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

18. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

19. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.⁹⁾ Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

20. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Súd konštatuje, že žalobca dodržal postup podľa ustanovenia § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z., podaniu žaloby predchádzalo predbežné prerokovanie návrhu, pri ktorom žalovaný neuspokojil nárok žalobcu ani čiastočne. Nárokom uplatneným na súde žalobca požaduje úhradu v rozsahu, ktorý bol predbežne prerokovaný a tiež z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

23. Súd s poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatuje, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, a dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok

na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že zodpovednostný vzťah medzi účastníkmi vznikol. Ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s ustálenou judikatúrou NS SR (uznesenie NS SR 4 M Cdo 15/2009, 3 Cdo 194/2010) totiž stanovuje, že ten, voči komu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba a bol oslobodený spod obžaloby, má právo na náhradu škody.

24. Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že za nezákonné nie je možné automaticky považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného, pričom poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 540/2016-33, v ktorom ústavný súd zhodne so svojou judikatúrou pripomína, že v materiálnom právnom štáte musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ústavný súd v predmetnom náleze konštatoval, že ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a skutočnosti súd nárok žalobcu považuje za dôvodný, nakoľko má za to, že v danom prípade sa trestné stíhanie žalobcu skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku, a preto uznesenie, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie, súd považuje za nezákonné. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody je potrebné vychádzať z toho, že žalobca čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. Y.-XXX/X-Y.-A.-XXXX zo dňa 12.04.2010 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. Y.-XXX/X-Y.-A.-XXXX zo dňa 15.04.2010 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre uvedený trestný čin. Proti tomuto uzneseniu žalobca podal dňa 19.04.2010 sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II č. k. 1Pv 288/10-11 zo dňa 26.05.2010 zamietnutá ako nedôvodná. Zo zápisnice o zadržaní obvineného zo dňa XX.XX.XXXX je zrejmé, že žalobca bol dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX hod. zadržaný, o XX:XX hod bol s ústnym súhlasom prokurátora prepustený na slobodu. Po ďalších procesných úkonoch bola dňa 07.08.2014 na Okresnom súde Bratislava II podaná obžaloba č. k. 1 Pv 284/10/1102-47 zo dňa 05.08.2014. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 3T/119/2014-340 zo dňa 30.06.2015 bol žalobca uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti tomu to rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 4To/2/2016 zo dňa 28.01.2016 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 3T/119/2014-378 zo dňa 19.05.2016 bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.05.2016.

27. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na náhradu skutočnej škody v sume 2.000 €, ktorá predstavuje trovy obhajoby. Súd mu však titulom náhrady škody priznal len sumu 1.568,33 Eur, vo zvyšku žalobu zamietol. Z predloženého rozpisu úkonov v trestnom konaní mal súd preukázané vykonanie 12 úkonov právnej pomoci v celkovej sume 1.181,57 Eur a piatich porád s klientom, čo predstavuje 386,76 Eur, spolu teda 1.568,33 Eur. Tieto úkony súd pokladá za účelne vynaložené a určené ako tarifná odmena advokáta v súlade s citovanými ustanoveniami § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V súlade s citovaným ustanovením § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd žalobcovi priznal k tejto sume aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.01.2017, ako dátumu, kedy bolo žalobcovi žalovaným oznámené, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody.

28. K uplatnenej nemajetkovej ujme v sume 80.250 € súd uvádza, že táto výška je neprimerane vysoká aj vzhľadom na hornú hranicu nemajetkovej ujmy stanovenú v § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Minimálna mzda v r. 2016 (v čase, keď nadobudol právoplatnosť trestný rozsudok tunajšieho súdu) bola vo výške 405 €, teda hornou hranicou nemajetkovej ujmy je jej 50 násobok, čo je v tomto prípade 20.250 €. Súd s prihliadnutím na ustanovenie § 17 ods. 3 písm. a) - d) zákona č. 514/2003 Z. z., priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 8.000 €, čo je suma, ktorú súd považuje za rozumnú, primeranú a spravodlivú pre odškodnenie žalobcu za psychickú ujmu, zásah do jeho súkromia a všetky nepriaznivé životné situácie spôsobené trestným stíhaním v dobe od 15.04.2010, kedy mu bolo vznesené obvinenie do 25.05.2016, kedy nadobudol právoplatnosť oslobodzujúci rozsudok, teda približne 6 rokov. Z výpovede žalobcu mal súd preukázaný dopad trestného stíhania na jeho osobu, zamestnanie psychický stav, partnerský vzťah, ale aj vzťah k synovi, či svojej matke a bratovi. Hoci bol zadržaný políciou a osobná sloboda mu bola obmedzená len na niekoľko hodín, s ohľadom na skutočnosť, že sa tak stalo na verejnosti, v prítomnosti jeho maloletého syna a tiež partnerky, ako aj na dĺžku celého trestného stíhania, má súd za to, že uvádzané nepriaznivé životné situácie súvisia s trestným konaním vedeným voči jeho osobe. Partnerka žalobcu, matka ich spoločného syna, vo svojej výpovedi potvrdila žalobcom uvádzaný nepriaznivý vplyv trestného stíhania na psychický stav žalobcu a ich spolužitie, keď uviedla, že žalobca sa veľmi zmenil, nespával, bol náladový, stresový, často sa hádali, jeho psychika bola narušená. To bolo aj dôvodom, že spolu prestali žiť. Tým bol následne narušený aj jeho vzťah s maloletým synom. Svedčí o tom aj skutočnosť, že žalobca bol od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX hospitalizovaný na psychiatrickej klinike LF UK a UNB. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že matka žalobcovi zrušila trvalý pobyt v byte, kde býval. V konaní síce vypočítaná nebola, faktom však je, že žalobca má aj v súčasnosti vedený trvalý pobyt na V. Ú.T. V. Č. A. - T.. Súd nemá dôvod pochybovať o tom, že pred vznesením obvinenia voči žalobcovi tento viedol riadny život, pracoval, žil spolu s matkou, resp. s partnerkou s ktorou majú spoločného syna, svedčí o tom aj výpoveď svedkyne.

29. Vo zvyšnej časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy spolu s úrokom z omeškania súd žalobu zamietol. K zamietnutiu v časti uplatneného úroku z omeškania súd uvádza, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, až uplynutím takto určenej lehoty na plnenie sa dlžník dostáva do omeškania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/185/2011).

30. Súd v rozsudku vzhľadom na žiadosť žalovaného určil lehotu na plnenie 30 dní v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého v časti o náhradu škody žalobcovi patrí proti žalovanému náhrada trov konania v rozsahu 56,82 % (žalobca požadoval zaplatenie sumy 2.000 Eur, súd mu priznal sumu 1.568,33 Eur; úspešnejší žalobca mal teda úspech v rozsahu 78,41 %, úspech žalovaného potom predstavuje 21,59 %, čo predstavuje celkový úspech žalovaného 56,82 % (78,41 % - 21,59 %). V časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy súd vychádzal len z prisúdenej sumy vo výške 8.000 Eur, pričom žalobca požadoval aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.01.2017 do zaplatenia, čo ku dňu vydania rozsudku predstavuje sumu 807,67 Eur (spolu teda 8.807,67 Eur). Žalobca bol úspešný v časti 8.000 Eur, čo predstavuje 90,82 %, v časti 807,67 Eur bol žalobca neúspešný, čo predstavuje 9,18 %. Celkový úspech žalobcu tak predstavuje 81,64 % (90,82 % - 9,18 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 CSP (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.